

HADANICH GYULA, DR.

1907. augusztus 24. Lugos, Krassó-Szörény vármegye -
1986. november 4. Budapest

Jogi tanulmányait 1930-ban fejezte be. 1932-től ügyvédjelöltként, majd ügyvédként dolgozott. 1944-ben Komáromban a hadbírószágon teljesített szolgálatot jegyzőként. 1945-1946-ban a komáromi, majd a tatai rendőrkapitányság politikai rendészeti osztályát vezette őrnagyi rendfokozatban. Ezt követően 1949 végéig a Magyar Kommunista Párt, illetve a Magyar Dolgozók Pártja megyei szervezőtitkáráként tevékenykedett. 1949. december 22-től a fővárosi, a Pest vidéki, a székesfehérvári, majd ismét a budapesti, végül újra a Pest vidéki ügyészségen lett államügyész. 1956. december 3-tól 1972. január 31-i nyugállományba vonulásáig a Pest megyei ügyészség vezetőjének helyettese volt. 1957. december 28-i minősítése szerint „mint megyei ügyészhelyettes az ellenforradalmi bűncselekmények felszámolása s az elkövetők felelősségre vonása, bíróság elé állítása területén kiemelkedően jó munkát végzett úgy a nyomozás és felderítés irányítása, mint a helyes tárgyalási magatartás irányítása, valamint a felmerült elvi kérdések tisztázása terén.”

Az 1956-os forradalmat követő kádári megtorlás során Iván Kovács László és társai büntetőperében ő képviselte a vádat az elsőfokú tárgyaláson, s Iván Kovácsra a legszigorúbb büntetés kiszabását indítványozta. 1957. augusztus 22-én a Pest Megyei Bíróság Major Miklósné vezette tanácsa Iván Kovácsot halálra ítélte, s miután 1957. december 27-én másodfokon a dr. Vida Ferenc tanács az elmarasztalást helybenhagyta, az ítéletet végrehajtották.

A Harmincz István és társai perben Hadanich az elsőrendű vádlottra a legszigorúbb büntetés kiszabását indítványozta. 1957. augusztus 8-án a Pest Megyei Bíróság Major Miklósné vezette tanácsa Harminczot életfogytig tartó, Lakos Jánost tizennégy évi börtönbüntetésre ítélte. Az elsőfokú ítélet kihirdetése után az ügyész Harmincz és Lakos esetében is fellebbezést jelentett be súlyosbításért. Másodfokon a dr. Borbély János vezette tanács 1957. október 22-én mindkettejüket halálbüntetéssel sújtotta, s kivégezték őket.

D. Szabó Károly és társai büntetőperében ő jegyezte a vádiratot, ő volt a tárgyaláson eljáró ügyész is, s D. Szabóra és a külföldön tartózkodó Kövecses Ferencre a legsúlyosabb büntetés kiszabását indítványozta. 1958. június 28-án a Pest Megyei Bíróság Major Miklósné vezette tanácsa D. Szabót életfogytig tartó börtönbüntetéssel, a távollévő Kövecsest pedig halálbüntetéssel sújtotta. Hadanich az ítélet kihirdetése után súlyosbításért fellebbezett. Másodfokon, 1959. január 12-én a dr. Borbély János vezette tanács Kövecses elmarasztalását helybenhagyta, D. Szabóét ellenben halálbüntetésre súlyosbította, s az ítéletet végrehajtották.

KITÜNTETÉSEI

Az Ügyészség Kiváló Dolgozója (1956. augusztus 17.)
Munka Érdemérem (1960. március 25.)
Munka Érdemrend ezüst fokozata (1967. április 4.)
Munka Érdemrend arany fokozata (1970. április 4.)
Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970. április 4.)
Szocialista Hazáért Érdemrend (1972. február 25.)

FORRÁSOK, IRODALOM

Legfőbb Ügyészség Irattára X. 2715, H-78.
Magyar Nemzeti Levéltár Pest Megyei Levéltára XXV. 2.b. B. 002/1957. Iván Kovács László és társai pere.
Magyar Nemzeti Levéltár Pest Megyei Levéltára XXV. 2.b. B. 917/1957. Harmincz István és társai pere.
Magyar Nemzeti Levéltár Pest Megyei Levéltára XXV. 2.b. 236/ 1958. D. Szabó Károly és társai pere.